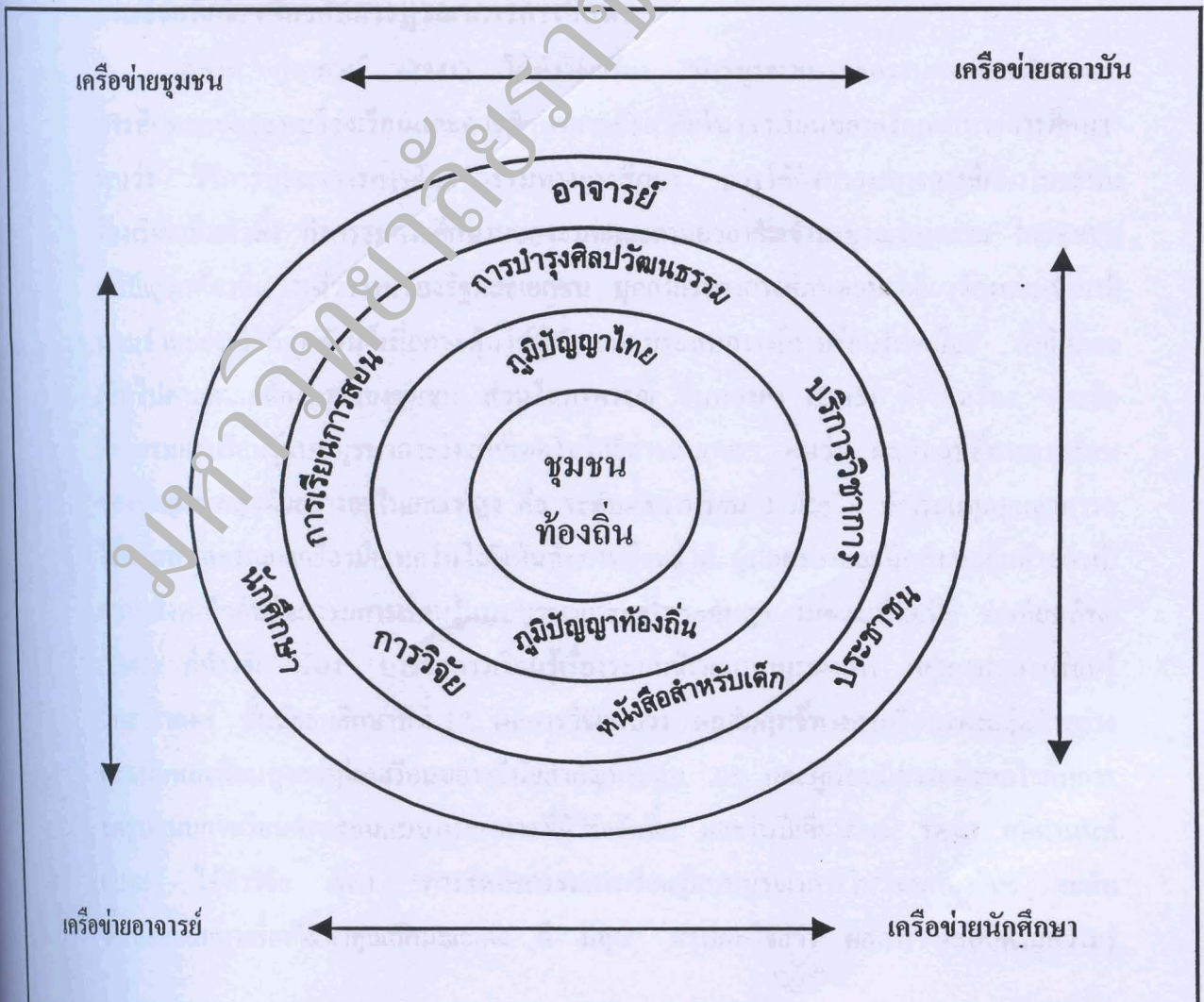

การจัดการศึกษาแบบบูรณาการ

สืบเนื่องจากการวิจัยแบบบูรณาการดังกล่าวทำให้ผู้เขียนได้แนวคิดที่จะบูรณาการภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งมี 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และการพัฒนาวิชาชีพครู
2. ด้านการวิจัยและบริการวิชาการแก่สังคม
3. ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ด้านการพัฒนากิจการนักศึกษา
6. ด้านคุณภาพและความเป็นเลิศ

ให้ลงสู่กิจกรรมเดียวกันให้มากที่สุด โดยดำเนินการวิจัยแบบบูรณาการการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การพัฒนากิจการนักศึกษา และเน้นการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและความเป็นเลิศ ลงในกิจกรรมเดียวกัน ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

ซึ่งกิจกรรมการวิจัยแบบบูรณาการดังกล่าวตามแผนภูมิข้างต้นนี้จะสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของรัฐบาลใน 2 แนวทาง ที่ว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “การพัฒนาสังคม” ด้วยเหตุที่การวิจัยเรื่องนี้นอกจากผู้เขียนซึ่งเป็นหัวหน้าโครงการแล้ว ยังมีนักวิจัยร่วมอีก คือ นักศึกษาหมู่เรียน ท.43.ศ4.01 จำนวน 29 คน และประชาชนเจ้าของภูมิปัญญา ในแต่ละชุมชนอีกมากมายที่เข้าร่วมทำ “เวทีชาวบ้าน” เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่ละเรื่องดังที่จะนำเสนอในบทต่อไป ซึ่งการทำเวทีชาวบ้านนั้นผลดีจะตกอยู่กับประชาชนที่ร่วม เวทีเกี่ยวกับ “ภูมิปัญญาที่สนใจร่วมกัน” เพราะในเวทีจะร่วมกันแสดงความรู้ ประสบการณ์ และวิธีการต่างๆของแต่ละคนออกมาแล้วร่วมกันหลอมรวมให้เป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์แบบของ ภูมิปัญญาเรื่องนั้นๆ การทำเช่นนี้จะยังผลให้ประชาชนที่เข้าร่วมเวทีได้ต่อยอดองค์ความรู้ที่ตนมีอยู่ ให้มีความสมบูรณ์ ลุ่มลึกและมีความทันสมัยยิ่งขึ้น รวมทั้งยังปล้ำความภูมิใจในภูมิปัญญาของตน แก่ผู้เข้าร่วมเวทีทุกคนอีกด้วย นับเป็นงานวิจัยที่ร่วมพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการการศึกษา

ภู่งศ์ ภู่อภรณ์ (2541) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การบูรณาการกิจกรรมการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ โรงเรียนและการค้าหาตามอัธยาศัยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา” พบว่า วิธีการบูรณาการการจัดกิจกรรมทางการศึกษา ควรใช้กิจกรรมทางการศึกษาในระบบ โรงเรียนเป็นตัวตั้ง กิจกรรมการเรียนนอกระบบและตามอัธยาศัยเข้ามาบูรณาการร่วม โดยชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐและเอกชน บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรเข้ามา มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดซึ่งกันและกัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อเนื่อง ยั่งยืน และเป็นไปตามความต้องการของชุมชน ส่วนโสภภาพรรณ ชื่นทองคำ (2545) ทำวิจัยเรื่อง “การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ” พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์สูง คือ ระดับผลการเรียน 3 และ 4 นักเรียนทุกคนสามารถใช้คอมพิวเตอร์และเครื่องมือเทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้ได้ ผู้ปกครองและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการอยู่ในระดับสูง ในขณะที่ทัศนีย์ ช่อเทียนทิพย์ (2545) ก็ทำวิจัย เรื่อง “การจัดการเรียนรู้เรื่องระบบนิเวศแบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการ จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่ผู้วิจัยจัดขึ้น และในปีเดียวกันนี้ รัตนา สติทานนท์ (2545) ได้ทำวิจัย เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในวิชาภาษาไทย ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข” สรุปผลวิจัยว่า ผลการทดสอบด้านความรู้

ความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลการประเมินคุณลักษณะทั้งสามด้านสูงขึ้นทุกด้าน โดยคุณลักษณะเก่งสูงขึ้นมากที่สุด ส่วนด้านดีและมีความสุขสูงขึ้นน้อยกว่า

สาระที่นำเสนอในบทนี้สามารถสรุปได้ดังภาพต่อไปนี้

